

BUDSKAP TILL DE SJUKA

Författare

Bediuzzaman SAID NURSI

Bokens ursprungliga namn

Hastalar risalesi (İsveççe)

Översättning

Thomas Keresturi

Ansvarig vid bokförlag

REJHAN PUBLICATION

Tryckort

IMAK OFFSET

Istanbul/Türkiye

PUBLICATION

copyright © rejhan publication

All rights reserved

978-83-63796-23-5

Insamling av Risale-i Nur

BUDSKAP TILL DE SJUKA

Bediuzzaman
Said Nursi

REJHAN
PUBLICATION

Juni, 2014

*"Han som ger mig mat och dryck. Och
när jag är sjuk, återger Han mig hälsan."*

Den tjugofemte blixten

Budskap till de sjuka

[Denna avhandling består av tjugofembotemedel och den skrevs som en salva, en tröst och ett recept för de sjuka och för att besöka och önska dem ett snabbt tillfrisknande.]

Varning och ursäkt

Detta immateriella recept skrevs med en högre hastighet än alla mina andra skrifter,¹ och eftersom tiden inte räckte till för att rätta och studera den, till skillnad från alla de andra lästes den endast igenom en gång, med stor hastighet liksom dess sammansättning. Det innebär att den har förblivit i detta oordnade tillstånd sedan det första utkastet. Jag ansåg inte att det var nödvändigt att mer noggrant gå igenom

¹ Denna avhandling skrevs på fyra och en halv timme.

sådant som föll mig in att skriva på ett naturligt sätt, så att de skulle fördärvas genom att jag ordnade och ägnade dem uppmärksamhet i onödan. Läsare och de sjuka i synnerhet skall inte känna sig upprörda och kränkta över eventuella obehagliga uttryck eller hårda ord och fraser, låt dem snarare be för mig.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
 رَاجِعُونَ * وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ وَإِذَا
 مَرَضْتُ فَهُوَ يَشفِينِ

„I Guds den Nåderikes, den Barmhärtinges
 namn.”

”För dem som när de drabbas av olycka och
 motgång säger: ’Vi tillhör Gud och till Honom
 skall vi återvända.’” (2:156) ”Han som ger mig
 mat och dryck.* Och när jag är sjuk, återger Han
 mig hälsan.” (26:79-80)

I denna Blixt beskriver vi kortfattat
 tjugofembotemedelsom kan ge sann tröst
 och är en nyttig kurering för de sjuka samt
 den tiondel av mänskligheten som drabbats
 av motgångar.

FÖRSTA BOTEMEDLET

Olyckligt sjuka människa! Var inte orolig, ha tålamod! Din sjukdom är inte en sjukdom, utan en sorts botemedel. För livet är likt kapital som inte bär frukt bortkastat och om man passerar det med lätthet och tanklöshet passerar det snabbt. Sjukdom gör att ditt kapital ger enorma vinster. Dessutom låter sjukdomen inte dig att passerar livet snabbt, den hindrar och förlänger det, så att du i slutet av livet kan bära frukt. Ett tecken på att ditt liv förlängs genom sjukdom är följande mycket upprepade ordspråk: "Tider av olycka är långa, tider av lycka är korta."

ANDRA BOTEMEDLET

O sjuka människa som saknar tålamod! Var tålmodig, var istället tacksam! Din sjukdom kan förvandla varje minut av ditt liv till motsvarigheten av en timmes dyrkan.

För dyrkan sker på två sätt. Ett är positivt och sker genom dyrkan i ödmjuk bön samt de fem dagliga böerna. Det andra är negativt och sker genom sjukdom och olycka. Med hjälp av dessa inser de drabbade sin impotens och svaghet, de bönfaller sin Allmedkännande Skapare och tar sin tillflykt hos Honom, de uppvisar en dyrkan som är uppriktig och utan skenhelighet. Ja, det finns en god berättelse om att ett liv i sjukdom räknas som en dyrkan för de troende – under förutsättning att den sjuke inte klagar på Gud. Det fastslås till och med av goda berättelser och av de som blottar skapelsens verklighet att en minut i sjukdom hos de som har fullständigt tålamod och är tacksamma kan motsvara en timmes dyrkan och en minuts sjukdom hos vissa fullkomliga människor kan motsvara en dags dyrkan. Så du ska inte klaga över en sjukdom som förvandlar en minut av ditt liv till tusen minuter och ger dig ett långt liv. Du ska vara tacksam.

TREDJE BOTEMEDLET

Otaliga sjuka människa! Det faktum att de som kommer till denna världen kontinuerligt faller ifrån, de unga som åldras och att människan ständigt kretsar kring död och separation vittnar om att hon inte blev till för att roa sig och njuta.

Medan människan är den mest fullkomliga, den mest upphöjda av levande varelser och den bäst utrustade när det gäller lemmar och förmågor uppehåller hon sig i glädje från det förflutna och ser framtida smärtor, och så passerar ett svårt, besvärligt liv förbi, lägre än djurens.

Detta betyder att människan inte kommit till denna värld för att leva gott och gå igenom livet med lätthet och glädje. Snarare sitter hon på en enorm rikedom och kom hit för att arbeta och bedriva handel för ett evigt liv. Rikedomen som ägnats människan är hennes livslängd. Hade det inte funnits några sjukdomar skulle god hälsa och välbefinnande orsaka tanklöshet, för dessa visar världen som en trevlig plats och man

hade helt glömt livet efter detta. De får en att inte tänka på döden och graven, de gör att livets rikedomar slösas på småsaker. Medan sjukdomen får henne att plötsligt öppna ögonen och säga till kroppen: "Du är inte odödlig. Du har inte lämnats att klara dig själv. Du har en plikt. Ge upp din stolthet, tänk på Den som skapade dig. Du vet att du kommer att gå i graven, så förbered dig för det!" Från denna synvinkel är sjukdomen är en tillrättavisande vägledare och rådgivare som aldrig bedrar. Man bör därför inte klaga utan vara tacksam. Och om den inte är alltför svårartad så bör tålamod sökas för att uthärda den.

FJÄRDE BOTEMEDLET

Klagande sjuka människa! Du har ingen rätt att klaga, du borde istället vara tacksam och ha tålamod. För din kropp, lemmar och förmågor är inte din egendom. Du har inte skapat dem, inte heller har du köpt dem från någon verkstad. Det betyder att de är någon

annan egendom och deras ägare kan fritt förfoga över sin egendom.

Såsom skildras i Det tjugosjätte ordet (Här författaren pekar en annan bok) anställer en mycket rik och skicklig hantverkare, till exempel, en fattig man som modell för att visa upp sin konst och stora rikedom. I utbyte mot en timmes lön klär han den fattige i utsmyckande och skickligt utformade klädesplagg. Han försöker passa in plagget på honom och formge det på olika sätt. För att visa de extraordinära variationerna i sitt konstverk skär han plagget, förändrar det, förlänger och förkortar det. Har den fattige löntagaren rätt att säga till en sådan person: "Du orsakar mig problem, du orsakar mig obehag med den form du har givit det och på det sätt du får mig att böja mig ner och stå upp" Har han rätt att tala om för honom att han förstöra hans fina utseende genom att trimma och förkorta plagget som gör honom vacker? Kan han tala om för honom att han uppför sig ovänligt och orättvist? O sjuka människa! Precis som i denna jämförelse får

den Allmäktige Skaparen, för att visa din kropp som Han har klätt dig med, utsmyckad med lysande förmågor såsom ögon, öron, förnuftet och hjärtat och broderat in Sina vackraste namn, dig att växla mellan många tillstånd och förändrar dig i många lägen. Precis som du genom hunger lär dig Hans namn Försörjaren, lär du genom sjukdom känna Hans namn Helaren. Eftersom lidande och olycka demonstrerar några av Hans namn, kan många fall av godhet återfinnas inom dessa blixtar av visdom och strålar av barmhärtighet. Om sjukdomens slöja, som du fruktar och avskyr, skulle lyftas, så skulle du bakom den hitta många behagliga och vackra betydelser.

FEMTE BOTEMEDLET

O du som lider av sjukdom! Genom erfarenhet har jag nu bildat mig uppfattningen att sjukdom för vissa människor är en gudomlig gåva, en gåva från Den Nådigaste. Även om jag inte är värd det har ett antal ungdomar under de

senaste åtta eller nio åren kommit till mig i samband med sjukdom för att be om mina böner. Jag har märkt att samtliga har börjat fundera över livet efter detta mer än andra ungdomar och att de i viss utsträckning avstått från sina djuriska begär och tanklöshet. Så jag tänkte efter och påminde dem sedan att deras sjukdomar är en gudomlig gåva inom uthärdlig gräns. Jag säger till dem: "Broder! Jag är inte emot din sjukdom. Jag tycker inte så synd om dig att jag skulle be för dig. Försök ha tålamod till dess sjukdomen väcker dig helt, och när den utfört sin uppgift, kommer den Barmhärtige Skaparen att återställa din hälsa, om Gud vill."

Jag sade dessutom: "På grund av olyckan i god hälsa, blir vissa av dina medmänniskor försumliga, de ger upp de fem dagliga bönerna, funderar inte över graven och glömmer Gud den Allsmäktige. Det ytliga nöjet av en kort timmes världsligt liv får dem att skaka om och skada det eviga livet, till och med förstöra det. Men på grund av din sjukdom ser du graven, som du

oundvikligen kommer till, och boningarna i livet bortom det, och handlar därefter. Så för dig är sjukdom god hälsa, medan god hälsa för vissa av dina kamrater är en sjukdom."

SJÄTTE BOTEMEDLET

O sjuka människa som klagar över sitt lidande! Till dig säger jag: tänk på ditt förflutna liv och kom ihåg de trevliga, glada dagarna och plågsamma, besvärliga tiderna och du kommer att utropa antingen "Åh!" eller "Ah!" Ditt hjärta och din tunga kommer alltså att antingen säga "Lov och pris tillkommer Gud" eller "Ack och ve!" Notera noga att det som får dig att utropa "Lov och pris tillkommer Gud!" är tanken på de smärtor och olyckor som drabbat dig, de framkallar en slags glädje, så att ditt hjärta blir tacksamt, för bortgången av smärta är glädje. Vid bortgången av smärtor och olyckor lämnas ett arv av glädje i själen, som väckt av tanken framkallar tacksamhet.

Vad som får dig att utropa "Ack och ve!" är de trevliga och lyckliga stunderna du har upplevt i det förflutna, som med sin

bortgång lämnar ett arv av ständig smärta. Närhelst du tänker på dem stimuleras smärtan igen och orsakar ånger och sorg. Eftersom en dags otillåten njutning ibland orsakar ett års lidande i själen och smärtan i en dags flyktig sjukdom orsakar många dagars nöje och belöning förutom glädjen över att ha befriats vid dess bortgång, tänk på resultatet av denna tillfälliga sjukdom som du lider av och fördelarna med dess inre ansikte. Säg: "Allt är från Gud! Även detta kommer att passera" och var tacksam istället för att klaga.

SJÄTTE BOTEMEDLET²

O broder som tänker på nöjen i denna värld och lider av ångest vid sjukdom!

Om denna värld vore evig, om det inte fanns någon död på vår väg, om

² Denna Blixt slog mig på ett naturligt sätt och två botemedel har förts in i det sjätte botemedlet. Vi har alltså inte lämnat den för att förstöra naturligheten och vi ändrade den inte för att det skulle innehålla något mysterium.

separationens och dödens vindar inte skulle blåsa, om det inte fanns några vindar för anden i den olycksbringande och stormiga framtiden, så skulle jag tycka synd om er. Men eftersom världen en dag kommer att be oss lämna den och kommer att sluta sina öron och ögon, måste vi avstå vår kärlek för den genom varningarna av dessa sjukdomar, innan den driver ut oss. Vi måste försöka att överge den i våra hjärtan innan den överger oss. Ja, sjukdomen yttrar denna varning till oss: "Din kropp består inte av sten och järn, utan av olika material som alltid är i stånd att skiljas åt. Lämna din stolthet, se din maktlöshet, erkänn din Ägare, känn till dina plikter, lär dig varför du kom till världen!" Den förklarar detta hemligt i hjärtats öra. Eftersom nöjen och glädje i världen inte består och särskilt när de är otillåtna, då de både är flyktiga, fulla av smärta och syndiga, gråt inte under förevändning av sjukdom för att du har förlorat dessa nöjen. Tvärtom, tänk på de olika aspekterna av dyrkan och belöningen i

livet efter detta som kan återfinnas i sjukdomen och försök få glädje av dessa.

SJUNDE BOTEMEDLET

O sjuka människa som har förlorat sin hälsa! Din sjukdom fördärvar inte nöjet av gudomliga gåvor, tvärtom får den dem att upplevas och förhöjer dem. För om något sker kontinuerligt, förlorar det sin effekt. Verklighetens folk säger till och med "Saker känns igen genom sin motsats". Om det till exempel inte fanns något mörker skulle man inte känna till ljuset och skulle inte ge någon glädje. Om det inte fanns någon kyla, skulle värmen inte uppfattas. Om det inte fanns någon hunger, skulle livsmedel inte ge någon glädje. Om det inte fanns någon törst i magen, skulle det inte finnas någon glädje i att dricka vatten. Om det inte fanns någon sjukdom, skulle god hälsa inte ge någon glädje.

Den Allvise Skaparen utsmyckande av människan med så många lemmar och förmågor, i sådan utsträckning att hon kan uppleva och känna igen det oräkneliga

antalet gåvor i universum, visar att Han vill göra henne medveten om alla Hans belöningar och att bekanta henne med dessa och förmå henne att vara evigt tacksam. Eftersom så är fallet kommer Han att ge sjukdom och lidande på samma sätt som Han skänker god hälsa och välbefinnande. Jag frågar er: om ni inte hade drabbats av denna sjukdom i huvudet eller i handen eller magen, skulle ni då uppfattat den glädjefulla och njutbara gudomliga gåvan av god hälsa i ditt huvud, din hand och din mage, och vara tacksam? Säkert skulle du inte ens tänka på det, än mindre vara tacksam för det! Du skulle omedvetet ägnat din goda hälsa åt tanklöshet och kanske även förslösande.

ÅTTONDE BOTEMEDLET

O sjuka människa som tänker på livet efter detta! Sjukdom tvättar bort syndernas smuts som tvål och renar. Det konstateras i en sund Hadith att sjukdomar är försoning för synder. Och i en annan Hadith står det: "Som mogna frukter faller från träden när

de skakas, faller de troendes synder bort när hon skakas av sjukdomen.”

Synder är det eviga livets kroniska sjukdomar och i detta världsliga liv är de sjukdomar i hjärtat, samvetet och själen. Om du är tålmodig och inte klagar, kommer du att frälsas genom denna tillfälliga sjukdom från många eviga sjukdomar. Om du inte tror på dina synder eller inte känner till livet efter detta eller inte erkänner Gud, lider du av en sjukdom så skräckinjagande att det är en miljon gånger värre än dina nuvarande mindre allvarliga sjukdomar. Utropa detta, för alla varelser i världen är förbundna med ditt hjärta, ande och själ. Dessa förbindelser avskiljs kontinuerligt av död och separation och öppnar otaliga sår. Särskilt eftersom du inte känner till livet efter detta och föreställer dig döden vara en evig icke-existens, som om du vore sargad eller blåslagen, lider ditt väsen av en sjukdom som sträcker sig över hela världen.

Följaktligen är det första du behöver göra att söka efter botemedlet i tron, som är det säkra botemedlet för otaliga sjukdomar som

drabbar de oändligt sårade och sjuka, ditt omfattande immateriella väsen, du måste korrigera dina övertygelser. Den kortaste vägen för att finna ett sådant botemedel är att erkänna makten och barmärtigheten hos den Allmäktige Ärofylld genom fönstret av din svaghet och maktlöshet som visas bakom tanklöshetens ridå, erkänna och se den Allmäktiges makt och nåd. Ja, en som inte erkänner Gud lider av en värld full med prövningar. Medan världen för den som erkänner Honom är full av ljus och andlig lycka, hon uppfattar dessa genom styrkan i hennes tro. Det lidande som följer av obetydliga fysiska sjukdomar upplöses av den immateriella glädjen, helandet och njutningen som uppstår från tron, lidandet smälter bort.

NIONDE BOTEMEDLET

O sjuka människa som erkänner sin Skapare! Sjukdom ger upphov till smärta, rädsla och ångest eftersom det ibland leder till döden. Eftersom döden ytligt och för den likgiltiga är skrämmande, orsakar sjukdomar

som kan leda dit rädsla och oro. Så förstå för *det första* och tro fullt och fast att den utsatta timmen är fastställd och inte förändras. De som gråter bredvid de allvarligt sjuka och de med perfekt hälsa har dött, medan de allvarligt sjuka har botats och lever.

För det andra: Döden är inte så skrämmande som det förefaller vid första anblicken. Genom ljuset som följer av den Allvise Koranen har vi i många delar av Risale-i Nur bevisat med fullständig säkerhet och på ett otvivelaktigt sätt att döden för de troende är att befrias från livets betungande plikter. För dem är det en paus från dyrkan, som är undervisning och utbildning i prövningens arena i den här världen. Det är också ett sätt att återförenas med sin släkt och sina vänner, nittionio av hundra av dem har redan avgått till nästa värld. Det är ett medel för att beträda sitt sanna hemland och sin eviga boning av lycka. Det är också en inbjudan till Paradisets trädgårdar från denna världs fängelsehåla.

Dessutom en del människor som fruktar Gud deras rädsla är inte för döden. Deras rädsla är att inte göra tillräckliga goda gärningar genom att utföra fler goda gärningar med fortsättningen av livets plikter. Eftersom dödens verklighet för troende är sådan, bör den inte betraktas som skrämmande utan tvärtom som en introduktion till nåd och lycka.

TIONDE BOTEMEDLET

O sjuka människa som oroar sig i onödan! Du oroar dig för hur allvarlig din sjukdom är och den oron förvärrar den. Om du vill att din sjukdom ska vara mindre allvarlig, försök att inte oroa dig. Tänk alltså istället på fördelarna med din sjukdom, den belöning du får, och att den kommer gå över snabbt, det kommer att ta bort oron och skära sjukdomen vid roten.

I själva verket fördubblar oron sjukdomen, för oron orsakar en immateriell sjukdom i hjärtat som ligger till grund för fysisk sjukdom, den fysiska sjukdomen

livnärar sig genom oron och består. Om oron upphör genom underkastelse, belåtenhet och förståelse om orsaken till sjukdomen och en stor del av sjukdomen kan utrotas, den blir mindre allvarlig och försvinner delvis. Ibland kan en liten fysisk sjukdom öka tiofaldigt bara genom ångest. Om ångesten upphör, försvinner nio tiondelar av sjukdomer. Oron får sjukdomen att öka. Det är också en anklagelse mot gudomligt visdom och en kritik av gudomlig barmhärtighet och ett klagomål mot den Medkännande Skaparen. Av den anledningen får den som oroar sig en tillbakavisning och det ökar dennes sjukdom i strid mot dennes avsikter. Ja, precis som tacksamhet ökar belöningen, ökar även klagomålet sjukdomen och vedermödor.

Vidare är oron själv en sjukdom. Dess botemedel är att erkänna visdomen i sjukdomen och dess syfte. Eftersom du nu har lärt dig detta, tillämpa då denna salva på oron och finn lindring. Säg "Ah" istället för "Åh" och i stället "vilket elände" säg

“Lov och pris tillkommer Gud” istället för att sucka och klaga.

ELFTE BOTEMEDLET

Om min otaliga sjuka broder! Även om sjukdomen orsakar dig omedelbart lidande, ger din sjukdom genom det förflutna till idag en andlig njutning och lycka från den belöning du får genom att uthärda den. Från idag och framåt, till och med från denna timme, existerar inte sjukdomen och absolut ingen smärta utstås av icke-varande. Och om det inte finns någon smärta, kan det inte heller finnas någon nöd. Du blir otålig eftersom du föreställer dig saker på fel sätt. För både den fysiska sjukdomen före idag och dess smärta har försvunnit, allt som återstår är dess belöning och glädjen över att det är över. Detta bör ge dig glädje och lycka, så att tänka på gångna dagar och känna sorg och otålighet är gålet. Framtida dagar har ännu inte anlänt. Att uppehålla dig vid dem nu och känna dig upprör och otålig genom att föreställa dig en dag som inte existerar och en sjukdom som inte

existerar och en ångest som inte finns, är att ge existens åt tre graders icke-existens – om detta inte är galet, vad är?

Om den föregående timmen präglades av sjukdom, gav den glädje, och eftersom den påföljande timmen inte existerar och både sjukdom och nöd inte existerar, beströ inte tålmodets makt som givits dig av Gud den Allsmäktige till höger och vänster, utan samla upp det inför smärtans ansikte i den föreliggande timmen, säg: "O Du Tålmodige" och uthärda.

TOLFTE BOTEMEDLET

O sjuka människa som på grund av sjukdom inte kan utföra din dyrkan och åkallan och känner sorg över berövande! Känn till att det i en Hadith står att " En from troende som på grund av sjukdom inte kan utföra invokationer han normalt regelbundet ska utföra, får en lika stor belöning." Om en sjuk person utför sin obligatoriska dyrkan så långt det är möjligt med tålmod och förlitar sig på Gud, ersätter icke utförda Sunnans invokationer

(icke obligatoriska men rekommenderas i högsta grad religiös praktik) dyrkan under denna tid av allvarlig sjukdom belönas de – i uppriktig form.

Dessutom gör sjukdomen att personen förstår sin maktlöshet och svaghet, det får henne att ge bön både verbalt och genom tungan i sin maktlöshet och svaghet. För Gud den Allsmäktige skänker till människan en gränslös maktlöshet och oändlig svaghet, så att hon ständigt skulle söka skydd hos den gudomliga domstolen och bedja och åkalla. Versen,

قُلْ مَا يَعْزُبُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ

"Säg, [Muhammad, till dem som inte vill tro]: 'Min Herre bekymrar sig inte om er och den bön som ni försummar [att rikta till Honom].'" (25:77), innebär, "vilken betydelse skulle du ha om du inte böngav och inte åkallade?" Enligt denna är uppriktiga bön och åkallan orsaken till människans skapelse och hennes värde. Eftersom sjukdomen är en orsak till detta, bör man inte ur denna synpunkt klaga utan vara tacksam mot Gud för den, och den

kran för bön som sjukdomen öppnar bör inte stängas för att man återfår hälsan.

TRETTONDE BOTEMEDLET

O olyckliga människa som klagar på sjukdom! För vissa är sjukdomen en rik skattkammare, en gudomlig gåva. Varje sjuk människa kan tänka på sin sjukdom på detta sett. Den utsedda timmen är okänd: för att frälsa människan från absolut förtvivlan och absolut tanklöshet, hålla henne mellan hopp och fruktan och på så sätt bevara både denna värld och livet efter detta, har Gud den Allsmäktige i Sin visdom valt att hemlighålla den utsatta timmen, den kan komma när som helst. Om den griper människan i tanklöshet kan den allvarligt skada det eviga livet.

Sjukdomen skingrar dock tanklösheten och får en person att tänka på livet efter detta, den påminner om döden, så att hon kan förbereda sig. Vissa sjukdomar är så lönsamma att en person på tjugo dagar kan få en rang som de annars inte skulle fått på tjugo år.

Till exempel fanns det bland mina vänner två ynglingar, må Gud förbarma Sig över dem. En var Sabri från byn Ilema, den andra Vezirzâde Mustafa från Islâmköy.

Jag brukade notera med förvåning att även om dessa två inte kunde skriva var de bland de främsta i fråga om uppriktighet och tjänare av tron. Jag visste inte vad orsaken till detta var. Efter deras död förstod jag att båda hade lidit av en allvarlig sjukdom. På grund av sjukdomens vägledning hade de stor fruktan för Gud, utförde mycket värdefull service och nådde ett tillstånd som var fördelaktigt för livet efter detta, till skillnad från andra ungdomar som tanklöst gav upp sin obligatoriska dyrkan. Med Guds vilja, tillät två års sjukdom dem att uppnå en lycka av miljontals år av evigt liv. Jag förstår nu att de böner jag ibland gav för deras hälsa var förbannelser för denna värld. Med Guds vilja, accepterades de för deras välbefinnande i livet efter detta.

Enligt min tro vann de båda lika mycket som kan vinnas genom tio års gudsfruktan.

Om de som vissa ungdomar hade förlitat sig på sin ungdom och goda hälsa och kastat sig i tanklöshet och synd, hade döden förföljt dem, gripit dem mitt i deras synders smuts, de skulle ha bäddat sina gravar med skorpioner och ormar istället för en skattkammare av ljus.

Eftersom sjukdomar är förenade med så många förmåner, bör man inte klaga över dem, utan bära dem med tålmod och förlita sig på Gud. Ja, tacka Gud och ha förtroende för Hans nåd.

FJORTONDE BOTEMEDLET

O sjuka människa vars ögon har utvecklat grå starr! Om du visste vilket ljus och andligt öga som står att finnas under den grå starren som täcker den troendes ögon skulle du utropa: "Hundratusen tack till min barmhärtige Upprätthållare!" Jag ska berätta om en incident för att förklara denna salva. Den är som följer:

En gång blev Süleyman faster från Barla, som tjänade mig i åtta år med fullständig

lojalitet och vilja, blev blind. På grund av sina goda tankar om mig, vilket var hundra gånger mer än jag förtjänade, fångade den rättfärdiga kvinnan mig vid dörren till moskén och bad mig be för att hennes syn skulle återställas. Så jag gjorde den välsignade kvinnans rättfärdighet till medlare för min bön och bedjande till Gud den Allsmäktige bad jag: "O Herre! Återställ hennes syn av respekt för hennes rättfärdighet." Två dagar senare kom en ögonläkare från Burdur och tog bort den grå starren. Fyrtio dagar senare förlorade hon åter sin syn. Jag blev mycket upprörd och bad innerligt för henne. Med Guds vilja accepterades bönen för hennes liv i livet efter detta, annars skulle min bön kunna misstas för en förbannelse mot henne. För fyrtio dagar hade återstått till hennes död, fyrtio dagar senare dog hon - Må Gud förbarma Sig över henne.

Därmed fick hon istället för att sorgset blicka på Barlas trädgårdar med ålderdomens ögon, vann hon fördelar i sin grav genom att istället kunna blicka i

fyrtiotusen dagar på Paradisets trädgårdar. För hennes tro var stark och hon var helt och hållet rättfärdig. Ja om en troende förlorar sin syn och beträder graven i detta tillstånd, kan denne i enlighet med sin grad blicka mot världen av ljus i en utsträckning mycket större än de andra döda i sina gravar. Precis som vi ser många saker i denna värld som blinda troende inte kan se, kan de om de går bort med tron se i större utsträckning än andra i sina gravar. De kan skåda Paradisets trädgårdar och se dem som i en bio, som om de tittade genom det mest kraftfulla teleskopet, i enlighet med sin ställning. Således kan du genom tacksamhet och tålamod under slöjan med ditt nuvarande öga hitta ett öga som är fyllt med ljus och med vilket du kan se och betrakta Paradiset ovanför himlen. Det som kommer att lyfta slöjan framför dina ögon, ögonläkaren som kan få dig att se med det ögat, är den Allvise Koranen.

FEMTONDE BOTEMEDLET

O sjuka människa som suckar och beklagar sig! Titta inte på sjukdomens ytliga aspekter och sucka, reflektera över dess innebörd och var nöjd. Om sjukdomens betydelse inte hade varit bra, skulle den Allbarmhärtige Skaparen inte givit den till de tjänarna Han älskar allra mest. För det finns en Hadith vars betydelse är

أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءً الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَوْلِيَاءُ الْأَمْثَلُ فَلَا مَثَلُ

“De som drabbats av de svåraste prövningarna är profeterna, sedan helgonen och sedan de som dem.” Det vill säga “De som drabbas mest av prövningar och svårigheter är de bästa, de mest fullkomliga människor.”

Framför allt har Profeten Job (frid vare över honom) och de andra profeterna, sedan helgon och de rättfärdiga betraktat de sjukdomar de har lidit som uppriktigt dyrkan, som gåvor från Den Nådigaste, de har visat sin tacksamhet i tålamod. De har sett dem som kirurgiskaoperationer som utförs av den Allbarmhärtige Skaparens nåd.

O du som utropar och klagar! Om du vill ansluta dig till denna lysande karavan, visa din tacksamhet i tålamod. För om du klagar, kommer de inte acceptera dig. Du kommer att falla ner i gropar för folk med felaktig vägledning och färdas på en mörk väg.

Ja, det finns vissa sjukdomar som om de leder till döden, är ett slags martyrskap, och i liknande grad leder till helgonskap. Människor blir till exempel martyrer när de dör av sjukdomar som åtföljer födelsen³, smärtor i buken, drunkning, brännskador och pesten. Det finns också många välsignade sjukdomar som ger graden av helgonskap till de som dör av dem. Eftersom sjukdomar minskar kärleken för denna värld och förbindelsen med den, gör den det lättare att skiljas från denna värld i döden, som för de världsliga är oerhört svårt och smärtsamt, och gör det till och med ibland önskvärt.

³ Detta martyrskap kan vinnas genom sjukdom i runt fyrtio dagar av "sängliggande"

SEXTONDE BOTEMEDLET

O sjuka människa som klagar över sin nöd! Sjukdom uppmanar till respekt och medkänsla, som är viktigt och gott i människans sociala liv. För det räddar människan från självförsörjning, som driver henne till osällskaplighet och ovänlighet. För enligt innebörden av versen,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَىٰ أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَىٰ

*"Nej, människans högmod går verkligen över alla gränser * då hon tror sig vara fri från allt beroende;"* (96:6-7), känner inte en själ i ond befallning, som känner sig självförsörjande på grund av god hälsa och välbefinnande, respekt för sina bröder som i många fall förtjänar det. Om hon inte känner medlidande mot den sjuke och de som drabbats av katastrof, även om de förtjänar vänlighet och medlidande. När hon är sjuk, förstår hon sin egen maktlöshet och önskan, hon får då respekt för sina bröder som är värdiga det. Hon känner respekt för sina troende bröder som besöker eller hjälper henne. Hon känner människans godhet, som

uppstår från medkänsla och medlidande för de som drabbats av katastrof, en mycket viktig islamisk egenskap. Och genom att jämföra sig med dem, känner hon förbarmande över dem i ordets sanna innebörd och medlidande. Hon gör vad hon kan för att hjälpa dem, åtminstone ber hon för dem och går för att besöka dem för att fråga hur de mår, som är enligt Shariah och Sunnah får därmed belöning.

SJUTTONDE BOTEMEDLET

O sjuka människa som beklagar sig över att inte kunna utföra goda gärningar på grund av sjukdom! Var tacksam! Det är sjukdomen som öppnar dörren för dig till det ärligaste av goda gärningar. Förutom att kontinuerligt få belöning för den sjuke och de som tar hand om denne för Guds skull, är sjukdomen ett mycket viktigt medel för bönens acceptans.

Det finns verkligen betydande belöning för de troende som tar hand om de sjuka. Att fråga om deras hälsa och besöka de sjuka – på villkor att de inte beskattar dem –

är Sunna och även försoning för synder. Det finns en Hadith som säger, "Ta emot de sjukas böner, för de är acceptabla."

Att ta hand om de sjuka, särskilt om de är relationer eller föräldrar i synnerhet, är viktig dyrkan, som ger betydande belöning. Att vara vänlig mot en sjuk människas hjärta och trösta denne, är en slags betydande allmosa. Lyckosam är den som är vänlig mot faderns och moderns lätt berörda hjärtan i en tid av sjukdom och får ta emot deras böner. Till och med änglarna applåderar och utropar: "Ma'shallah! Barekallah!" inför lojala scener av goda avkommor som svarar med fullkomlig respekt och ett barns vänlighet när deras föräldrar är sjuka och visar mänsklighetens upphöjdhet – för de är de som är mest värdiga respekt i samhällslivet.

Ja, glädje upplevs vid sjukdom och uppkommer ur vänlighet, medlidande och medkänsla hos de runt omkring, det är trevligt och behagligt och minskar sjukdomens smärta till ingenting. Acceptansen av bönen för de sjuka är en

viktig angelägenhet. Under de senaste trettio eller fyrtio åren har jag själv bett om att bli botad från det ryggskott jag lider av. Men jag förstod att jag hade fått sjukdomen av bön. Eftersom bön inte kan lindras genom bön, eftersom bönen inte kan lindra sig själv, förstod jag att resultatet från bönen finns i livet efter detta,⁴ och det är en slags dyrkan, för genom dyrkan förstår man sin maktlöshet och söker tillflykt i den gudomliga domstolen. Därför, även om jag i trettio år har bett om att bli botad och min bön tydligen inte har hörsammats, har det inte slagit mig in att ge upp. För i sjukdom är det dags för bön. Att botas är inte bönen förtjänst. Om den Allvise och Barmhärtige skänker bot, skänker Han den ur Sin överflödande nåd.

Vidare ska, om bönen inte accepteras i den form vi vill, inte säga att den inte

⁴ Ja, medan vissa sjukdomar är orsaken till förekomsten av bön, om bön är orsaken till sjukdomens icke-existens, skulle förekomsten av bönen vara orsaken till dess egen icke-existens, vilket inte kan vara fallet.

accepterades. Den Allvise Skaparen vet bättre än oss, Han ger oavsett vad som ligger i vårt intresse. Ibland riktar Han våra böner för denna värld till livet efter detta och accepterar dem på det sättet. I vart fall är en bön som uppnår uppriktighet på grund av sjukdom och uppstår ur svaghet, maktlöshet, ödmjukhet och behov mycket nära att bli accepterad. Sjukdomen gör bönen uppriktig. Både de sjuka som är religiösa och de troende som ser efter de sjuka bör utnyttja denna bön.

ARTONDE BOTEMEDLET

O sjuka människa som ger upp sin tacksamhet och börjar klaga! Klagomål tillhör den som har rätt till det, och ingen av dina rättigheter har du förlorat att det ger dig rätt att beklaga dig. I själva verket finns det mycket tacksamhet som är en skyldighet för dig, en rättighet över dig, och denna tacksamhet har du inte utnyttjat. Utan att Gud Den Allsmäktige ger dig rätt, du beklagar dig som om du krävde rättigheter som du inte är rättmätig. Du kan inte titta på

andra som är överlägsna dig i grad som är friska och beklaga dig. Du ska snarare titta på de sjuka, som ur hälsosynpunkt är en grad lägre än dig, och vara tacksam. Om din hand är bruten, titta på deras, som är avsliten. Om du bara har ett öga, titta på de blindas som saknar både ögon, och tacka Gud!

Med visshet har ingen rätt att titta på de som är överlägsna i fråga om gåvor och beklaga sig. När det gäller prövningar så är det allas rätt att se på de som ligger över i detta avseende så att de kan vara tacksamma. Detta mysterium har förklarats på ett antal platser i Risale-i Nur med en jämförelse och här följer en sammanfattning:

En person tar en eländig man till toppen av en minaret. På varje steg ger han honom en gåva, en belöning. Högst upp ger han honom den största presenten. Trots att han vill att mannen ska vara tacksam för de olika gåvorna glömmer den kinkiga mannen presenterna han har fått på varje trappsteg, eller anser att de är utan betydelse, och tackar nej, tittar ovanför honom och börjar

beklaga sig och säga "Om bara minareten varit högre kunde jag ha klättrat högre. Varför är den inte lika hög som berget där borta eller den där andra minareten?" Vilken stor otacksamhet det skulle vara om han började klaga så här, vilken orätt!

På precis samma sätt blir människan till från ingenting, inte som en sten, ett träd eller ett djur, utan som en människa och en muslim, och som för det mesta upplever god hälsa och som uppnår en hög nivå av belöning. Trots allt detta klagar hon och visar otålighet eftersom hon inte är värdig några gåvor eller eftersom hon förlorar dem genom felaktiga val eller missbruk, eller eftersom hon inte kunde få dem, och kritiserar det gudomliga herraväldet och säger "Vad har jag gjort för att detta ska hända mig?", vilket är ett sinnestillstånd och andlig sjukdom mer förödande än den fysiska. Som att slåss med en bruten hand, gör klagomål hennes sjukdom värre. Förnuftig är den som i enlighet med innebörden av versen,

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

"För dem som när de drabbas av olycka och motgång säger: "Vi tillhör Gud och till Honom skall vi återvända." (2:156) överlämnar sig och är tålmodig, så att sjukdomen kan slutföra sin plikt, för att sedan gå bort.

NITTONDE BOTEMEDLET

Som attribut för Den evigt bönfallde indikerar, "de Vackraste Namnen", att alla Den allsköna härlighetens namn är vackra. Bland väsen är livet den mest subtila, den vackraste och den mest omfattande avspeglingen av Den Fullständige Evige bönfallde. Avspeglingen av den vackra blir vacker. Precis som oberoende av vad som görs för avspeglingen av sådan skönhet är gott och vackert, är även det som drabbar livet, avseende verkligheten, gott. För det visar de vackra intrycken av de Vackraste Namnen, som är goda och vackra.

Livet blir en bristfällig avspegling om den går förbi monotont i permanent hälsa och välbefinnande. I ett avseende tyder det på

icke-existens, icke-varande, intighet och orsakar trötthet. Det reducerar livets värde och omvandlar nöjet med livet till nöd. För genom att tänka att hon kommer att gå igenom livet snabbt, hänför hon sig av ren tristess antingen till synd eller nöjen. Hon blir fientlig till sitt värdefulla liv och vill ta död på det, göra så att det passerar snabbt som om det vore ett fängelsestraff. Men när livet handlar om förändring, handling och ständigt är i nya tillstånd, låter livet göra sig till känna i betydelse och glädje. En sådan person vill inte att livet passerar snabbt, även om det är i svårigheter och prövningar. Hon klagar inte trött: "Ack! Solen har inte gått ner ännu" eller "är det fortfarande natt".

Ja, fråga en fin herre som är rik, sysslolös och lever i lyx, "Hur mår du?" Du kommer att höra ett patetiskt svar som: "Tiden går aldrig. Låt oss ta en omgång backgammon. Eller låt oss hitta några nöjen att fördriva tiden på." Annars kommer du att få höra klagomål till följd av värdsliga ambitioner som: "Det har jag inte fått, om jag bara hade gjort så och så".

Sedan frågar du någon som har drabbats av katastrof eller en arbetare eller fattig som lever i misär: "Hur mår du?" Om denna person är klok, blir svaret: "Prisa Gud, jag arbetar. Om bara kvällen inte kom så snabbt, hade jag kunnat avsluta mitt arbete! Tiden går så snabbt, och det gör även livet, de bara blinkar förbi. Visst har jag det svårt, men det kommer också att passera. Allt övergår snabbt." I själva verket säger denna person hur värdefullt livet är och hur ångerfull man blir när det passerar. Det betyder att man uppfattar glädjen och värdet med livet genom umbäranden och arbete. Vad gäller enkelhet och hälsa, gör de livet bittert och får en att hoppas på ett snabbt övergående.

Min broder som är sjuk! Förstå att icke-existens är ursprunget och syran till katastrofer och ondska, och även till våra synder, vilket kraftfullt och i detalj framgår i andra delar av Risale-i Nur. Monotona tillstånd som otvungenhet, stagnation, stillastående och orörlighet ligger nära icke-existens och intighet, som därför får en att känna icke-existensens mörker vilket

orsakar ångest. När det gäller handling och förändring är de att existera och känna att man existerar. Och existensen är ren och god, det är ljuset.

Eftersom verkligheten är sådan, har din sjukdom sänts till ditt väsen som en gäst som har till uppgift att utföra sin plikt att rena ditt värdefulla liv, stärka det och få det att utvecklas, och få de andra mänskliga förmågor ditt väsen består av att vända sig mot dina sjuka delar för att hjälpa, och visa den Allvise Skaparens olika namn. Med Guds vilja, kommer den att fullgöra sina skyldigheter snabbt och försvinna, för att till den goda hälsan säga: "Kom och bo permanent i mitt ställe, utför dina plikter". Det här huset är ditt. Stanna här i god hälsa."

TJUGONDE BOTEMEDLET

O sjuka människa som söker efter ett botemedel för sina missförhållanden! Sjukdom är av två slag. En är verklig, den andra imaginär. När det gäller den verkliga har den Allvise och Härlige Helaren i sitt

apotek lagrat ett botemedel för varje sjukdom. Det är tillåtet att ta medicin och använda dem som behandling, men man bör känna till att deras effekt och kurering kommer från Gud den Allsmäktige. Han ger både sjukdomen och dess botemedel.

Att följa rekommendationen från en skicklig, gudsfruktig läkare är en effektiv medicin. För de flesta sjukdomar uppstår från missbruk, bristande återhållsamhet, slöseri, misstag, utsvävningar och brist på omsorg. En religiös läkare kommer säkert att ge råd och anvisningar inom gränsen för vad som är tillåtet. Han kommer att förbjuda missbruk och överdrifter och ge tröst. Den sjuke har förtroende för hans råd och tröst, och hans sjukdom avtar, det ger den sjuke enkelhet istället för ångest.

Men när det kommer till den imaginära sjukdomen är det bästa botemedlet att inte lägga någon vikt vid den. Ju mer vikt den får, ju mer växer och sväller den. Om man inte fäster något avseende vid sjukdomen avtar den och skingrar sig. Ju mer bina störs, ju mer svärmar de runt i en persons huvud,

men tar man ingen hänsyn vid dem skingras de. Likaså, ju mer vikt man fäster vid ett snöre som viftar framför ögonen i mörkret och den ängslan det orsakar, desto mer växer den och får en att fly som en galning. Men om man inte ägnar den någon uppmärksamhet ser man att det är en vanlig bit snöre och inte en orm och får en att skratta åt ens rädsla och ångest. Om hypokondrin är kronisk, förvandlas den till verklighet. Det är en allvarlig sjukdom som drabbar de nervösa och de som hänför sig åt fantasier, sådana människor får en mullvadshög se ut som ett berg och deras moral förintas. Om de då stöter på en ovänlig "halv" eller orättvis läkare provocerar det ytterligare deras hypokondri. Om de är rika förlorar de sina rikedomar, om de är fattiga sina intelligenser eller hälsa.

TJUGOFÖRSTA BOTEMEDLET

Min sjuke broder! Din sjukdom åtföljs av fysisk smärta. Men du är omgiven av en stor andlig glädje som undanröjer dess effekt. För om din fader, mor och dina relationer är med dig kommer deras angenäma

medkänsla som du har glömt sedan barndomen återuppväckas och du kommer återigen se de vänliga blickarna du fick i barndomen. Dessutom omsluts du av den vänskap som förblev hemlig och dold, även dessa ser mot dig med kärlek genom sjukdomens attraktion. Ställd inför dessa försvagas din sjukdom till obetydlighet. Vidare blir du mästarnas mästare sedan de du tidigare tjänat så stolt nu tjänar dig med vänlighet på grund av sjukdomen. Du har även lockat till dig medkänsla och medmänsklighet hos människor och på så sätt har du funnit flera hjälpsamma vänner och vänliga följeslagare. Och åter har du fått order från sjukdomen att ta en paus från de många svåra plikterna och vila. Viss bör dina ringa smärtor inför dessa immateriella njutningar driva dig till tacksamhet och inte klagomål.

TJUGOANDRA BOTEMEDLET

Min broder som lider av svår sjukdom såsom apoplexi! Först ger jag dig de goda nyheterna att för troende anses apoplexi

vara en välsignelse. För länge sedan brukade jag höra detta från heliga män och jag kände inte till anledningen. Men nu slår det mig att en anledning till detta är: för att uppnå förening med Gud den Allsmäktige, räddas från de andliga farorna i denna värld och vinna evig lycka har Guds folk valt att följa två principer:

Den första: är kontemplation över döden. Tanken på att både världen är övergående och de själva är tillfälliga gäster med plikter arbetar de för evigt liv.

Den andra: Genom fastande, religiösa övningar och asketism försöker de döda den ont befallande själen och på så sätt räddas från dess faror och från de blinda känslorna.

Och du, min broder, som har förlorat hälsan i halva sin kropp! Utan att välja det har du givits dessa två principer, som är korta och enkla samt en orsak till lycka. Följaktligen påminner ditt väsens tillstånd dig ständigt om hur flyktig världen är och om att människan är övergående. Världen kan inte längre dränka dig inte heller kan

tanklösheten få dig att blunda. Och med visshet kan inte den ont befallande själen vilseleda någon med tillståndet av en halv människa med låg lust och djurisk aptit, utan räddas snabbt från själens provningar.

Genom mysteriet om tron på Gud, underkastelse och tillit till Honom, kan således en troende under en tid dra nytta av en svår sjukdom, såsom apoplexi, vilket liknar de heligas svåra provningar.

TJUGOTREDJE BOTEMEDLET

Olyckliga sjuka människa som är ensam och en främling! Även om din ensamhet och exil tillsammans med din sjukdom skulle väcka sympati för dig i det hårdaste av hjärtan och locka vänlighet och medkänsla, kan det vara så att det är ett substitut för den Barmhärtige?

För Han presenterar Sig för oss i början av alla Koranens suror med attributen "Den Nåderike, den Barmhärtige" och med en blick från Hans barmhärthighet får Han alla mödrar att vårda sina unga med underbar

ömhet, och med en manifestation av Hans nåd fyller han jorden varje vår med gåvor. Evigt liv i Paradiset tillsammans med alla dess underverk är bara en enda manifestation av Hans nåd. Då kommer säkerligen din relation till Honom genom tron, din erkänsla till Honom och tillbedjan till Honom genom maktlöshetens tunga, till följd av din sjukdom och lidande i din ensamhet i exil, locka till sig blicken av Hans nåd mot dig, som ersätter allt annat. Eftersom Han existerar och Han ser dig, existerar allt för dig. De som är verkligt ensamma och i exil är de som inte förenas med Honom genom tro och underkastelse eller fäster någon vikt vid denna relation.

TJUGOFJÄRDE BOTEMEDLET

O du som ser efter oskyldigt sjuka barn eller äldre som liknar dem! Framför dig har du ett viktigt utbyte för livet efter detta. Så skaffa det genom din entusiasm och ansträngning! Av verklighetens folk har det konstaterats att ett oskyldigt barn som drabbats av sjukdom är som träning för

deras ömtåliga kroppar, injektioner och gudomlig träning så att de ska kunna stå emot framtida omvälvningar i världen, det utöver de många ögonblick av visdom som rör barnets världsliga liv, istället för försoning för synder hos vuxna som ser till det andliga livet som ett sett att rena livet, är sjukdomen som injektioner som garanterar barnets andliga utveckling i framtiden och livet efter detta, och förtjänsterna som kommer från sådana sjukdomar förs över till boken över föräldrarnas goda gärningar, särskilt moderns, som genom medkänslan föredrar barnets hälsa framför sin egen.

När det gäller att ta hand om de äldre har det fastslagits i sunda berättelser och många historiska händelser att tillsammans med att få stora belöningar, att få ta emot de äldres och särskilt föräldrarnas böner och att göra deras hjärtan och lojalt tjäna dem, leder till lycka i både denna värld och i nästa. Och det är fastställt av många händelser att ett lyckosamt barn som lyder sina gamla föräldrar till punkt och pricka kommer att behandlas på samma sätt av sina barn, men

om ett bedrövt barn sårar sina föräldrar kommer denna att straffas genom otaliga katastrofer i denna värld och livet efter detta. Ja, islam kräver att man tar hand om inte bara sina släktingar eller oskyldiga, utan också äldre troende som man stöter på – genom mysteriet av sant broderskap och tro – och att man med sin yttersta förmåga tjänar de vörtnadsvärt sjuka äldre om de är i behov av det.

TJUGOFEMTE BOTEMEDLET

Mina sjuka bröder! Om du vill ha en mycket fördelaktigt och verkligen njutbart heligt botemedel ska du stärka och utveckla din tro! Det betyder att du ska använda dig av tron, det heliga botemedlet, och av den medicin som kommer från tron genom ånger och söka efter förlåtelse, samt av de fem dagliga bönerna.

Du som besitter ett sjukt immateriellt väsen så stor som världen tack vare kärleken i denna värld och engagemanget för den som de tanklösa. I många delar av Risale-i Nur har vi bevisat att tron på en gång läker

ditt immateriella väsen, som är sårat och skadat genom död och separation, och räddar den från sår och verkligen läker den. Men här ska jag korta ner diskussionen så att jag inte tröttar ut dig. När det gäller tron på medicin visar den sin effekt när du utför dina religiösa plikter så långt som det är möjligt. Tanklöshet, synd, själens lust och otillåtna nöjen minskar dess effektivitet. Sjukdom skinkrar tanklöshet, kapar aptit, är ett hinder för otillåtna nöjen, så dra nytta av den. Utnyttja de heliga medicinerna och trons ljus genom ånger och att söka efter förlåtelse, bön och åkallan.

Må Gud den Allsmäktige återställa dig till hälsa och låta din sjukdom försona för dina synder. Amen. Amen. Amen.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ طِبِّ الْقُلُوْبِ وَ
دَوَائِهَا وَ عَافِيَةِ الْاَبْدَانِ وَ شِفَائِهَا وَ نُورِ الْاَبْصَارِ
وَ ضِيَائِهَا وَ عَلٰى اٰلِهٖ وَ صَحْبِهٖ وَ سَلِّمْ

"De [skall] höja sin röst [i bön]: 'Vi lovar och prisar Gud som har fört oss hit! Utan Guds vägledning skulle Vi inte ha funnit vägen. Vår Herres sändebud gav oss sanningen.'" (7:43)

"Stor är Du i Din härlighet! Vi äger ingen annan kunskap än den som Du har gett oss; Du är den Allvetande, den Allvise." (2:32)

O Gud! Bevilja vår mästare Muhammad välsignelse, medicin för våra hjärtan och deras bot, god hälsa för våra kroppar och deras helande, ljus till våra ögon och deras strålgans, och till hans familj och följeslagare, och ge dem frid.

Det sjuttonde brevet

[Tillägget till den sjugofemte blixten]

Ett kondoleansbrev om ett barns död

بِسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

„Ja, ingenting finns som inte sjunger Hans lov.” (17:44)

Min käre broder i livet efter detta,
HafızHalidEfendi!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

”I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn!”

”Förkunna för de tålmodiga och uthålliga ett glatt budskap – för dem som när de drabbas av olycka och motgång säger: ’Vi tillhör Gud och till Honom skall vi återvända.’” (2:155-6)

Min broder, ditt barns död gör mig ledsen, men, *اَلْحُكْمُ لِلّٰهِ* "Hans är domen," (40:12) som undertecknat det gudomliga dekretet och det som överlämnas till det gudomliga bestämmandet är det som tillhör Islam. Må Gud den Allsmäktige ge dig tålamod och må Han göra den avlidne till en hjälpare och förbedjare för dig i livet efter detta. Jag ska förklara fem punkter som är riktigt goda nyheter och ge dig verklig tröst, och för fromma troende som du:

Första punkten: Innebörden av frasen, *وَلَدَانٌ مُّخَلَّدُونَ* "evigt unga gossar" (56:17) i den Allvise Koranen är denna: med denna fras indikerar versen och ger goda nyheter att barn till troende som dör innan de når mogen ålder ständigt kommer att förbli odödliga, älskvärda barn i en form värdig paradiset, att de kommer att vara en evig källa för lycka i sina fäders och mödrars famnar som går till Paradiset, och kommer att se till att deras föräldrar får den skönaste av njutningar, älska och vara öm mot barn,

och att alla goda ting finns i Paradiset, de som säger att Paradiset inte är en plats för reproduktion och inte heller är en plats för att älska eller vara öm mot barn har fel, och att få miljontals år av rent, smärtfritt älskande och omhändertagande av barn istället för tio korta år att älska dem blandade med all sorg i denna värld, är en källa till stor glädje för de troende bevisar med versen وَلَدَانِ مُحَلَّدُونَ "evigt unga gossar". (56:17)

Andra punkten: En gång när en man satt i fängelse skickade de en av hans älskvärda barn till honom. Den olyckliga fången drabbades både av sin egen sorg och eftersom han inte kunde göra barnet glad led han också av dennes smärta.

Sedan skickade den medkännande domaren någon till honom med budskapet: "Visst är barnet ditt, men han är min undersåte och en av mitt folk. Jag ska ta honom till ett fint palats och ta hand om honom där." Mannen grät i ångest. Han sade: "Jag tänker inte ge dig mitt barn, han

är min enda tröst!” Hans vänner sade till honom: “Din sorg är meningslös. Om det är barnet du tycker synd om kommer han komma till ett rymligt, lyckligt palats istället för denna smutsiga, plågsamma fängelsehåla. Om du tycker synd om dig själv och söka dina egna intressen, kommer du att drabbas av mycket stress och smärta för barnets svårigheter om han är här, förutom den enda tvivelaktiga, tillfälliga förmånen du får. Om han åker dit kommer det vara till din fördel, då han kommer locka kungens barmhärtighet och vara en medlare för dig. Kungen kommer att låta dig se honom och kommer med säkerhet inte skicka honom till fängelset, så han kommer att släppa dig, kalla dig till slottet och låta dig träffa barnet där. Men på villkor att du har förtroende för kungen och lyder honom!”

Min kära broder, liksom denna jämförelse, måste du tänka på följande sätt, vilket även andra troende bör göra om deras barn dör: barnet var oskyldigt och hans Skapare är All-Frikostig och All-barmhärtig. Han har tagit honom till Sin fullkomliga Nåd och

Barmhärtighet i stället för min bristande uppfostran och medkänsla. Han har befriat honom från denna världs sorgeliga, olycksbringande och svåra fängelse och skickat honom till Paradisets trädgårdar. Vilken tur för barnet! Vem vet hur han skulle vuxit upp om han hade stannat kvar i den här världen. Därför tycker jag inte synd om honom, jag vet att han är lyckligt lottad. Det är mina egna fördelar som återstår, jag tycker inte synd om mig själv och jag beklagar mig inte eller är ledsen. För om han hade stannat kvar i världen, skulle han ha haft tio år av ett barns tillfälliga kärlek blandat med smärtor. Sen om han hade varit rättfärdig och om han hade varit duglig i världsliga frågor kanske han skulle ha hjälpt mig. Men genom att dö blir han en slags medlare som vinner mig tio miljoner år av ett barns kärlek i det eviga Paradiset och beständig lycka. Visst gråter och klagar inte en person som förlorar en tveksam, omedelbar förmån och tusen säkra, uppskjutna förmåner och inte heller skriker han ut i förtvivlan.

Tredje punkten :Barnet som dog var varelsen, besittaren, tjänaren och med alla sina element artefakten av den Barmhärtige Skaparen, han tillhör Honom och var en vän till hans föräldrar, tillfälligt under deras tillsyn. Skaparen gjorde föräldrarna till barnets tjänare. I utbyte mot deras tjänster gav Han dem välgörande barmhärtighet som en omedelbar lön. Om nu enligt kravet på nåd och visdom den Barmhärtige Skaparen, som äger niohundra nittionio andelar av tusen av barnet, tar barnet från dig och sätter stopp för din tjänst, anstår det inte en troende att gråta ut i sorg och förtvivlan på grund av en enda andel inför den verkliga ägaren av tusen andelar på ett sätt som antyder klagomål, det anstår snarare folk i försummelse och vilseledning.

Fjärde punkten :Om världen hade varit evig och människan skulle ha stannat kvar i evigheten, om separationen hade varit oändlig, hade grov sorg och förtvivlan haft en betydelse. Men eftersom denna värld är ett gästhus ska du och även vi gå varhelst det döda barnet har gått. Dessutom är han

inte ensam om att dö, det är en allmän väg. Och eftersom separationen inte är föreviga kommer du att träffa honom i framtiden, både i mellanriket och i livet efter detta.

Man borde säga: *أَلْحَكُمُ لِلَّهِ* "Hans är domen."

(40:12) Han gav och tog honom ifrån dig och "Pris tillkommer Gud för alla omständigheter" och vara tacksam i tålamod.

Femte punkten :Medkänslan, som är en av de mest subtila, vackra, behagliga och ljuva av manifestationer av gudomlig nåd, är en lysande elixir. Den är mycket mer direkt än passionerad kärlek, det är ett snabbt sätt att förena sig med Gud den Allsmäktige. Tillfällig kärlek och världslig kärlek förvandlas till äkta kärlek och hittar Gud den Allsmäktige endast med största svårighet, men medkänslan förenar hjärtat med Honom på ett renare, mer direkt sätt – och utan svårighet. Både fadern och modern älskar sitt barn mer än hela världen. Om de har tur och är troende när barnet tas ifrån dem riktar det deras ansikten från den här

världen och de hittar Den sanna Givaren av gåvor. De säger: "Världen är övergående och inte värt att binda sitt hjärta vid." De blir fästa vid platsen som barnet har gått till, vilket ger dem en hög andlig rang. Folk i försummelse och vilseledning berövas deras lycka och de goda nyheterna i dessa fem punkter. Du kan se från följande hur svår deras situation är: de ser sitt enda barn i dödskamp och eftersom de föreställer sig att världen är evig och som en följd av deras tanklöshet och vilseledning, antar de att döden är icke-existerande och en evig separation. De föreställer sig honom i gravens jord i stället för hans mjuka säng och på grund av deras tanklöshet och vilseledning, föreställer de sig inte det barmhärtiga Paradiset himlarnas gåvor från den Barmhärtige och Nåderike. Du kan se genom jämförelsen den förtvivlade sorg och bedrövelse de lider av. Medan tron och Islam talar om för de troende: den Barmhärtige Skaparen tar ert barn som är i dödskamp från denna obetydliga värld till Paradiset. Han kommer att göra honom till

både en medlare för dig och ett evigt barn.
Oroa dig inte, separationen är tillfällig! Säg:

الْحُكْمُ لِلَّهِ * إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

"Hans är domen." (40:12), *"Vi tillhör Gud och till Honom skall vi återvända"*, (2:156) och uthärda det tålmodigt.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Den Evige, Han är Den Evige!

Said Nursi

Den andra blixten

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

"I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn!"

"Och [minns] Job, hur han ropade till sin Herre: 'Jag har prövats av olyckor och elände, men Du är den Barmhärtigaste av de barmhärtiga!'" (21:83)

Jobs (AyyubAleyhisselam) (frid vare över honom) åkallan, en förkämpe för tålamod, är både väl beprövad och effektiv. Med utgångspunkt i versen skall vi säga i vår bön,

رَبِّ إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

"O min Herre och Upprätthållare! Jag har prövats av olyckor och elände, men Du är den Barmhärtigaste av de barmhärtiga."

Kontentan av den välkända historien om Job (frid vare över honom) är följande:

Även om han prövats av olyckor och elände under en lång tid erinrades han den stora belöning han fick för sin sjukdom och uthärdade den med största tålamod. Men senare, när maskarna från såren trängde in i hans hjärta och tunga, sätet för minnet och kunskapen om Gud, fruktade han att hans plikt att dyrka skulle lida och så sade han i bön inte för sin egen skull utan med hänsyn till sin dyrkan av Gud:

“O Herre! Jag har prövats av olyckor och elände, min hågkomst av Dig med min tunga och min dyrkan av Dig med mitt hjärta kommer att lida. ”Gud den Allsmäktige accepterade då på det mest mirakulösa sett denna rena, oppriktiga, oegennyttiga och fromma bön. Han beviljade Job fullkomligt god hälsa och manifesterade i honom all slags medkänsla.

Denna Blixt innehåller fem punkter:

FÖRSTA PUNKTEN

Motsvarande Jobs (frid vare över honom) yttre sår och sjukdomar, har vi inre sjukdomar i anden och hjärtat. Om vårt inre skulle vändas utåt, och vårt yttre skulle vändas inåt, skulle vi vara mer sårade och sjuka än Job. För varje synd som vi begår och varje tvivel som drabbar vårt sinne, tillfogar skador på vårt hjärta och vår ande.

Jobs (frid vare över honom) skador var av sådan art att de hotade hans korta världsliga liv, men våra inre skador hotar våra oändliga liv. Vi behöver Jobs bön tusen gånger mer än vad han gjorde själv. Precis som maskarna som uppstod ur hans sår trängde in i hans hjärta och tunga, kan även de sår som synden utsätter oss för och de frestelser och tvivel som uppstår ur dessa sår - må Gud skydda oss! - tränga in i våra hjärtan, trons säte, och såra vår tro. Genom att också tränga in i tungans andliga glädje, trons tolk, får de den att avsky hågkomsten av Gud, och förminska den till tystnad.

Synd som tränger in i hjärtat kommer att svärta och förmörka tills den släcker trons ljus. Inom varje synd finns en väg som leder till otro. Om inte synden snabbt utplånas genom att söka Guds förlåtelse, kommer den att växa från en mask till en orm som gnager på hjärtat.

Till exempel kommer en man som i hemlighet begår en skamlig synd frukta den vanära som följer om andra blir medvetna om det. Därmed kommer existensen av änglar och andliga varelser bli svår för honom att uthärda och han kommer att förneka dem, även inför styrkan i det minsta tecknet.

Likaså kommer en som begår en stor synd och förtjänar att plågas i Helvetet helhjärtat önska Helvetet och, när han hör hotet om Helveteselden, kommer han att våga förneka styrkan i det minsta tecken och tvivel, om han inte antar omvändelsens och förlåtelsens skyddande sköld.

På samma sätt kommer en som inte obligatoriskt utför bön och uppfyller sin

skyldighet att dyrka att påverkas av ångest, precis som han skulle vara i händelse av försummelse av en mindre plikt mot någon småaktig härskare. Därmed kommer hans underlåtenhet i att uppfylla sina skyldigheter, trots upprepade befallningar från Den som härskar för evigt ge honom ångest och på grund av detta lidande kommer han att vilja och säga till sig själv: "Finns det kanske ingen plikt att dyrka?" I sin tur kommer det som en följd uppstå en önskan att förneka Gud och bära fiendskap mot Honom. Om något tvivel om existensen av det Gudomliga Väsen träder in i hans hjärta kommer han att vara benägen att anamma det som en övertygande bevisning.

En bred port till förstörelse öppnas framför honom. Den stackaren vet inte att även om han med förnekelsen tas från det lilla besväret att utföra sin plikt av dyrkan, har han med samma förnekande gjort sig själv till mål för miljoner problem som är långt mer skräckinjagande. Flyende från en myggas bett välkomnar han ormens bett.

Det finns många andra exempel, som kan förstås med hänvisning till dessa tre, så att känslan av,

بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ

"Nej [de är lögnare]! Det [onda] de har gjort har förlamat deras hjärtan!" (83:14) kommer att uppenbaras.

ANDRA PUNKTEN

Som förklarades om betydelsen av gudomligt bestämmande, känd som ödet, i det Tjugosjätte ordet, har inte människan någon rätt att beklaga sig över katastrofer och sjukdom av följande tre skäl:

Första skälet: Gud den Högste har gjort kroppens plagg med vilken Han har klätt människan som en manifestation av Hans konst. Han har gjort människan som en modell på vilken han skär, trimmar, förändrar och ändrar kroppens plagg, och på så sätt visar han manifestationen av flera av Hans namn. Precis som namnet Helaren gör det nödvändigt för sjukdomen att

finnas, så kräver namnet Försörjaren att hungern finns, och så vidare.

مَالِكُ الْمُلْكِ يَتَصَرَّفُ فِي مُلْكِهِ كَيْفَ يَشَاءُ

Herren av All Herravälde har förfoganderätt över Hans välde som Han önskar.

Andra skälet: Det är genom katastrofer och sjukdom livet förädlas, fulländas, stärks och avanceras, den ger resultat, uppnår fullkomlighet och uppfyller sitt eget syfte.⁶ Ett liv som levs monotont på soffan med lätthet och bekvämlighet liknar inte så mycket det rena och goda som är varandet utan ren ondska som är icke-varandet, det tenderar i själva verket att gå i den riktningen.

Tredje skälet: Detta världsliga rike är ett fältprov, en boning av tjänande. Det är inte en plats för njutning, belöning och straff. Med tanke på att det alltså är en boning för tjänstgöring och dyrkan, överensstämmer sjukdomar och olyckor – så länge de inte påverkar tro och tålmodigt kan uthärdas – till fullo tjänstgöring och dyrkan, och till och

med stärker den. Eftersom de gör en timmes dyrkan likvärdig med en dag, ska man vara tacksam istället för beklaga sig.

Dyrkan är egentligen av två slag, positiv och negativ. Vad som menas med den positiva är uppenbart. Men när det gäller den negativa dyrkan så är det när någon som drabbats av olycka och sjukdom uppfattar sin egen svaghet och hjälplöshet och vänder mot sin Barmhärtige Herre söker sin tillflykt hos Honom, mediterar över Honom, ber till Honom och ger på så sätt en ren form av dyrkan som ingen skenhelighet kan tränga igenom. Om man tålmodigt uthärdar, tänker på den belöning som medföljer olyckan och är tacksam, kommer varje timme vara som en hel dag tillbringande i dyrkan. Hennes korta liv blir mycket långt. Det förekommer även fall där en enda minut är likvärdig med en hel dags dyrkan.

Jag var en gång mycket orolig på grund av en skräckinjagande sjukdom som drabbat en av mina bröder i livet efter detta, Muhajir Hafız Ahmed. Men sen kom en varning till

mitt hjärta: "Gratulera honom!" Varje minut för honom är som en hel dags dyrkan. I vilket fall uthärdade han sin sjukdom i tålamod och tacksamhet.

TREDJE PUNKTEN

Som vi har påpekat i en eller två av dessa Ord kommer människan närhelst hon funderar över sitt tidigare liv att antingen i sitt hjärta säga med tungan "Ah!" eller "Oh!" Vilket betyder att hon antingen kommer att uppleva ånger eller säga "Tacksamhet och pris tillkommer Gud!" Ånger väcks av smärtor till följd av upphörandet av tidigare nöjen och separation från dem. För upphörandet av njutning är en smärta i sig. Ibland kan en tillfällig njutning orsaka evig smärta. Att tänka på det kommer att vara som att skära i öppna sår, vilket gör att ångern forsar fram.

När det gäller den varaktiga andliga glädjen som kommer från upphörandet av tillfälliga smärtor som upplevts tidigare i livet så får det människor att utbrista "Tacksamhet och pris tillkommer Gud"

Utöver denna medfödda benägenhet hos människan ska människan, om hon tänker på den belöning som följer av olyckan och straffet som väntar henne i livet efter detta, om hon inser att hennes korta liv räknas som ett långt på grund av olycka, istället vara tålmodig och tacksam. Hon borde säga "Beröm är till Gud för varje situation, förutom otro och vilseledning".

Det är allmänt sagt att olycka är långvarig. I själva verket är det, men inte för att det är besvärligt och smärtsamt som människor vanligen föreställer, utan snarare för att det ger viktiga resultat precis som ett långt liv.

FJÄRDE PUNKTEN

Som förklarades i den Första Punkten i det Tjugoförsta ordet är kraften i tålmodig uthållighet som givits människan av Gud den Allsmäktige tillräcklig för alla olyckor, om det inte förslösas på grundlösa rädslor. Men genom en övervikt av vanföreställningar, människans försummelse och hennes inbillning att detta övergående

liv är evigt, slösar hon uthålligheten på det förflutna och framtiden. Hennes uthållighet motsvarar inte föreliggande olyckor och hon börjar beklaga sig. Det är som om – Gud förbjude! – hon beklagade sig över Gud den Allsmäktige för människan. På ett mycket oberättigat och även galet sätt beklagar hon sig och visar sin brist på tålamod.

Om gårdagen innehåll olycka så är olyckan nu borta och endast lugn återstår, smärtan har försvunnit och glädjen i dess upphörande förblir, problemet är borta och belöningen återstår. Därför ska man inte beklaga sig utan vara tacksam för njutningen. Man ska inte förbarma sig över olyckan utan älska den. Det övergående förflutna ska räknas som ett evigt och välsignat liv på grund av olyckan. Att tänka på tidigare smärtor med sin fantasi och sedan slösa en del av ens tålamod är vansinne.

När det gäller dagar som ännu inte kommit och eftersom de ännu inte har kommit är det också dårskap att nu tänka på den sjukdom och olycka som ska bäras i

framtiden och visa otålighet. Att säga till sig själv "Imorgon eller i övermorgon kommer jag att vara hungrig och törstig" och ständigt dricka vatten och äta bröd idag är ren dårskap. Likaså är att tänka på motgångar och sjukdomar i framtiden som nu är obefintliga och lida dem redan idag, att visa otålighet och förtrycka sig själv utan tvång en sådan dumhet att det inte längre förtjänar medlidande och medkänsla.

Kort sag, precis som tacksamhet ökar gudomliga gåvor ökar om klagomål ökar, olyckan också ökar och avlägsnar alla tillfällen av medkänsla.

Under första världskriget drabbades en välsignad person i Erzurum med en skräckinjagande sjukdom. Jag gick för att besöka honom och han sade till mig för att bittert klaga: "Jag har inte kunnat lägga mitt huvud på kudden och sova på ett hundra nätter." Jag blev mycket bedrövad. Plötsligt slog mig en tanke och jag sade:

"Broder, de hundra svåra dagarna du har spenderat är nu precis som hundra lyckliga dagar. Tänk inte på dem och beklaga dig,

utan se dem och var tacksam. När det gäller framtida dagar, eftersom de ännu inte har kommit, ha förtroende i din Barmhärtige och Nåderike Herre.

Gråt inte innan du blir slagen, var inte rädd för någonting, ge inte icke-varande färgen av varande. Tänk på föreliggande timme, för kraften i din uthållighet är tillräcklig för denna timme. Agera inte som en vansinnig befälhavare som förväntar sig förstärkningar på sin högra sida av en fiende som deserterar för att förena sig med honom från vänster sida, för att sedan börja upplösa sina styrkor i mitten, till vänster och höger innan fienden har förenat sig med honom till höger.

Fienden förgör sedan hans mittenflank och han lämnas med en svag minimal styrka. Broder, gör inte som honom. Mobilisera all din styrka för denna föreliggande timme och tänk på gudomlig nåd, belöning i livet efter detta och hur ditt korta och övergående liv håller på att omvandlas till en lång och evig form. Istället

för att bittert beklaga dig, var tacksam i glädje."

Mycket lättad sade han "Pris och tacksamhet tillkommer Gud, min sjukdom är nu en tiondel av vad den var innan."

FEMTE PUNKTEN bestående av tre frågor.

Första frågan :Sann och skadlig olycka är den som drabbar religionen. Man bör alltid söka skydd hos den gudomliga domstolen från olycka när det gäller frågor om religion och ropa efter hjälp. Men olyckor som inte påverkar religionen i verkligheten är inte olyckor. Några av dem är varningar från Den Barmhärtige. Om en herde kastar en sten på sina får när de inkräktar på någon annans betesmark förstår de att stenen är avsedd. Så det finns många uppenbara motgångar som är gudomliga varningar och tillrättavisningar, andra som utgör botgöring för synd; och åter andra som löser upp människans tillstånd av försummelse, påminner henne om hennes mänskliga hjälplöshet och svaghet, vilket ger henne en

slags lugn. När det gäller olika olyckor som sjukdom är det inte alls en olycka, som redan har sagts, utan snarare en tjänst från Gud och ett medel för rening. Det finns en tradition som säger: "Likt ett träd som tappar sina mogna frukter när det skakas, faller synden bort när febern skakas den sjuka."

Job (frid vare över honom) bad inte i sin åkallan efter sin själs bekvämlighet, utan sökte botemedel för att dyrka, när sjukdomen hindrade hans hågkomst av Gud med tungan och hans meditation över Gud i sitt hjärta. Även vi bör som vår främsta avsikt, i bön, ha helandet av det inre och de andliga sår som uppstår genom synd. Vad beträffar fysiska sjukdomar kan vi söka tillflykt från dem när de hindrar oss i vår dyrkan. Men vi bör söka skydd på ett ödmjukt och bönfällande sätt, inte på ett protesterande och beklagande sätt. Om vi accepterar Gud som vår Herre och Upprätthållare, måste vi också acceptera allt Han ger oss i sin egenskap av Herre. Att sucka och beklaga sig på ett sätt som innebär invändningar mot det gudomliga

bestämmandet och dekretet är en slags kritik mot det gudomliga bestämmandet, en anklagelse mot Guds barmhärtighet.

Den som kritiserar det gudomliga bestämmandet slår sitt huvud mot städet och slår sönder det. Den som anklagar Guds barmhärtighet kommer oundvikligen att berövas den. Att använda en bruten hand för att hämnas kommer bara att orsaka ytterligare skador på handen. Så även en människa som lider av olycka och svarar genom att protestera i klagomål och ångest förvärrar bara sin olycka.

Andra frågan :Fysiska olyckor växer när de uppfattas vara stora och krymper när de uppfattas vara små. Exempelvis träder en dröm in i en syn på natten. Om man ägnar den uppmärksamhet sväller och växer den men om man inte gör det försvinner den. Detsamma gäller om man försöker avvärja en attackerande bisvärm, de kommer bli mer aggressiva, men om man inte ägnar dem uppmärksamhet kommer de att försvinna. Om man alltså ser fysiska olyckor som stora och ger dem betydelse kommer de att växa

och på grund av ångest gå från kroppen och slå mot roten i hjärtat. Följden blir då en inåtriktad åkomma på vilken olyckor fäster för att föreviga sig själv. Men om ångesten avlägsnas genom förnöjsamhet med det gudomliga dekretet och tilliten till Gud, kommer den fysiska olyckan gradvis minskas, torka upp och försvinna, precis som ett träd vars rötter har skurits av. Jag författade en gång följande verser i beskrivning av denna sanning:

Gråt inte ut i olycka, O stackare, kom, ha förtröstan i Gud!

För du ska veta att gråtandet förvärrar olyckan och är ett stort misstag.

Hittar du olyckans avsändare, vet du att det är en gåva inom en gåva och glädje.

Så överge ditt skrikande och var tacksam, liksom näktergalen, le genom dina tårar!

Om du inte hittar Honom, känn till att världen är all smärta inom smärta, förgänglighet och förlust.

Så varför beklaga dig över en så liten olycka när det över dig finns en värld av elände? Kom, ha förtröstan i Gud!

Ha förtröstan i Gud! Skratta i olyckans ansikte, och även den kommer att skratta.

Medan den skrattar kommer den att avta, förändras och omvandlas.

Om man i ensam kamp skrattar åt en skräckinjagande fiende, kommer denna fiende att förändras till försonlighet, fienden blir ett bott skämt, krymper och försvinner. Om man konfronterar olyckan med tillit till Gud, blir det liknande resultat.

Tredje frågan: Varje ålder har sitt särskilda kännetecken.¹⁶ I denna tid av försummelse har olyckan ändrat sin form. I vissa åldrar och för vissa personer är olyckan inte en verklig olycka, utan snarare en gudomlig ynnest. Eftersom jag anser att de som drabbats av sjukdom i denna tidsålder är lyckligt lottade – under förutsättning att deras sjukdom inte påverkar deras religion – faller det mig inte in att motsätta mig sjukdom och olycka eller förbarma mig över de drabbade. Närhelst jag stöter på en plågad ungdom finner jag att denne är mer oroad över sina religiösa plikter och livet efter detta än sina

jämnåriga. Av detta drar jag slutsatsen att sjukdomen inte utgör en olycka för sådana människor, utan snarare en belöning från Gud. Det är sant att sjukdom orsakar henne lidande i hennes korta, övergående och världsliga liv, men det är fördelaktigt för hennes eviga liv. Sjukdomen ska ses som en slags tillbedjan. Om hon vore frisk skulle hon inte kunna upprätthålla det tillstånd hon åtnjöt under sjukdomen och det skulle försvinna, som en följd av ungdomlig impulsivitet och ålderns utsvävande natur.

SLUTSATS

Allmäktige Gud, för att visa Sin oändliga makt och obegränsade barmhärtighet, har i människans natur byggt in maktlöshet och obegränsade behov. Vidare har Han för att visa de oändliga broderierna i Sina namn skapat människan som en maskin i stånd att kunna ta emot obegränsade mängder smärta, liksom oändliga mängder njutning. Inom denna mänskliga maskin finns det hundratals instrument, var och en med olika smärtor och njutningar, olika plikter och belöningar. Helt enkelt har alla de gudomliga namnen som manifesteras i "makro-antroposen" som är världen har också manifestationer i "mikrokosm" som är människan. Fördelaktiga frågor som exempelvis god hälsa, välbefinnande och njutning gör att människan är tacksam och uppmanar den mänskliga maskinen att utföra sina funktioner i flera avseenden och därmed blir människan en fabrik för tillverkning av tacksamhet.

Likaså sätts genom olycka, sjukdom, smärta och andra rörelse-inducerande oförutsedda händelser de övriga kuggarna i den mänskliga maskinen i rörelse och rotation. Svaghetens, maktlöshetens och fattigdomens gruva i den mänskliga naturen sätts i arbete. Den framkallar hos människan ett tillstånd där hon söker tillflykt och hjälp inte bara med en enda tunga, utan med var och en av hennes delars tungor. Därmed blir människan genom sådana oförutsedda händelser som en rörlig penna bestående av tusentals olika pennor. Hon skriver in den utsedda kursen för sin existens på sidan över hennes liv eller tavlan i liknelsernas värld, lägger hon fram en deklaration av de gudomliga namnen och blir själv en hyllning till Guds ära och uppfyller därmed hans natur.

Tredje tillägget till det Tjugosjunde brevet

DEN MEST VÄRDEFULLA TJÄNSTEN
TILL LIVET

[Ett brev till en läkare som kände en stor längtan efter avhandlingarna i Risale-i Nur och hade fått ett uppvaknande genom att studera dem.]

Var hälsad, O lyckligt lottade läkare som diagnostiserade sin egen sjukdom! Min sanna och kära vän!

Det andliga uppvaknande som ditt entusiastiska brev visar förtjänar gratulationer. Du ska veta att den mest värdefulla skapelsen är livet. Och den mest värdefulla plikten är att tjäna livet och den mest värdefulla tjänsten till livet är att omvandla ett förgängligt liv till evig lycka. När det gäller värdet och vikten av detta liv, ligger det i att vara ett frö, en källa och en vår till evigt liv. Men det är inte att begränsa visionen av detta flyktiga liv på ett sätt som förgiftar och förstör det eviga livet, vilket är galenskap, som att föredra en tillfällig glimt av ljus istället för en evig sol.

Mot bakgrund av sanningen är det materialistiska och likgiltiga läkare som är sjukare än alla andra. Om de bara hade tagit trons läkemedel, som är ett motgift från Koranens heliga apotek, så skulle de bota sina egna sjukdomar och mänsklighetens sår. Om Gud vill, kommer ditt uppvaknande lägga om dina sår och ge dig ett botemedel mot andra läkares sjukdomar.

Dessutom bör du veta att det ibland är mer fördelaktigt att trösta en förtvivlad och hopplöst sjuk person än att ge tusentals mediciner. Men en läkare som sjunkit ner i naturens träsk lägger bara till ett ytterligare lager av mörker till den svåra förtvivlan hos en sådan olycksdrabbad sjuk person. Om Gud vill, kommer ditt uppvaknande att göra dig till en läkare som är ett medel för tröst och en spridare av ljus till dessa olyckliga människor.

Du ska veta att livet är kort och det finns mycket arbete att utföra. Jag undrar, om du liksom jag, hade undersökt ditt huvud och hur många onödiga, meningslösa och oviktiga saker, livlösa högar av torr ved du

skulle hitta bland dina kunskaper. För jag undersökte mitt huvud och jag hittade många onödiga saker. Därför är det nödvändigt att hitta ett sätt att göra denna vetenskapliga information och kunskap om filosofi användbar, upplyst och andlig. Du bör också tillfråga Gud den Allsmäktige om ett uppvaknande, så att du kan omvandla dina tankar till tankar riktade mot den Allvises och Ärorike, så att du kan tända eld och lysa upp den torra veden och dina onödiga vetenskapliga kunskaper kan bli värdefulla kunskaper för Gud.

Eftersom dessutom Orden har möjlighet att tala med ditt samvete, är vart och ett av dessa ord ett brev till dig, inte från mig som representant för mig själv, utan från mig som en budbärare av Koranen. Och förutsätt att vart och ett är ett recept från Koranens heliga apotekt. Och i min frånvaro, öppna genom dem upp ett samtal och umgås med dem, som om jag var närvarande.

Bediuzzaman Said Nursi

INDEX

Den tjugofemte blixten	5
Denna avhandling består av tjugofembotemedel och den skrevs som en salva, en tröst och ett recept för de sjuka och för att besöka och önska dem ett snabbt tillfrisknande.	
Ett kondoleansbrev om ett barns död	57
Jag ska förklara fem punkter som är riktigt goda nyheter och ge dig verklig tröst, och för fromma troende som du.	
Kontentan av den välkända historien om Job (frid vare över honom)	66
Den mest värdefulla tjänsten till livet	87

